

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 8Cb/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120398822
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:6120398822.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Silviou Šviderskou v spore žalobcu: AUTOOPRAVY Geci Borov, s.r.o., Podhrunkovská 1A/2635, 093 02 Vranov nad Topľou, IČO: 43 884 849, zastúpeného: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., IČO: 47 237 406, Kmeťova 26, 040 01 Košice - Staré Mesto, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, zastúpenému: JUDr. Felix Neupauer, advokát, IČO: 37 928 422, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 510,94 € s prísl., t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 510,94 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 510,94 € od XX.XX.XXXX do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100% s tým, že o konkrétnej výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 510,94 € s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX došlo ku dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené U. Š. D., W.: X., ktoré v čase nehody patrilo poškodenému U. Y., O.. XX.XX.XXXX, bytom F.Č. P. XXX/X (ďalej aj len ako „poškodený“). Predmetnú škodovú udalosť (nehodu) spôsobil vodič iného motorového vozidla, ktoré bolo v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená, a ten ju zaregistroval ako poistnú udalosť č. XXXXXXXXXXXX. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške v zmysle priloženej faktúry. Táto pohľadávka bola následne uplatnená poškodeným u žalovaného. Žalovaný po ukončení šetrenia poistnej udalosti nepriznal poškodenému uplatnenú sumu náhrady škody, ktorá je predmetom žaloby. Vyššie uvedená neuhradená pohľadávka za opravu motorového vozidla v žalovanej sume bola poškodeným postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky. Oznámenie žalovaného je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné. Neuviedol na základe čoho vypočítal nepriznané položky ani z čoho vychádzal pri stanovení nákladov na opravu, preto považuje oznámenie žalovaného o ukončení šetrenia a výške škody za nedôvodné a nepreskúmateľné. Žalovaný tým porušil ust. § 11 ods. 6 písm. d) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V danom prípade sa teda jedná o svojvôľu žalovaného pri stanovení nákladov na opravu, čo je neakceptovateľné. Žalovaný porušil svoju základnú povinnosť a to vykonať riadne šetrenie poistnej udalosti a povinnosť svoje závery riadne odôvodniť. Žalovaný listom zo dňa XX.XX.XXXX oznámil žalobcovi závery z došetrenia poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX a že dňa XX.XX.XXXX bolo ukončené šetrenie predmetnej poistnej udalosti.

Keďže žalovaný nezaplátil riadne a včas, dostal sa do omeškania a žalobca si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 23.10.2019 platobný rozkaz sp. zn. 1Up/1910/2020, voči ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor. Uvedol, že uplatnený nárok neuznáva a považuje ho za nedôvodný. Faktúra ohľadom uplatňovaného nároku mu nebola doručená a uplatňovaný nárok neeviduje vo svojom účtovníctve. Má za to, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku. Žalovaný tiež namietol aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Poukázal na to, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, s poukazom na ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inak povedané, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávok žalobcu, čo je v rozpore so zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008, v ktorom Najvyšší súd SR vyslovil, že „podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Absolútne neplatný právny úkon, je právny úkon, ktorý nie je dovolený. O takúto nedovolenosť a teda absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide vtedy, ak svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo zákon obchádza. Obchádzanie zákona obsahom alebo účelom urobeného právneho úkonu spravidla znamená, že právny úkon neodporuje síce výslovnému zneniu ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol.“ S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bolo postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t. j. neexistujúce predmety postúpenia), považuje takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný. Samotný predmet zmluvy o postúpení pohľadávky je potrebné považovať za rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný. Z obsahu uvádzaných predmetov zrealizovaného postúpenia vyplýva, že poškodený ako postupca postupuje pohľadávku, ktorú má voči žalovanému. Pričom táto pohľadávka má predstavovať sumu, ktorá vznikla ako krátanie fakturovanej sumy v zmysle faktúry vystavenej zo strany žalobcu voči poškodenému za opravu motorového vozidla, a to v dôsledku škodovej udalosti. Rozpornosť týkajúca sa predmetu postúpenia zakladá absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu - t. j. zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko z textu samotného postúpenia vyplýva, že poškodený postupuje pohľadávku, pričom z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že táto pohľadávka predstavuje záväzok poškodeného. V predmetných zmluvách absolútnym spôsobom absentuje konkrétny prejav vôle poškodených ako postupcov týkajúci sa postúpenia samotnej pohľadávky. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia uvedeného v Oznámení poukázal žalovaný na skutočnosti uvádzané v predmetnom Oznámení, v ktorom sa uvádza, že žalovaný na rozdiel od faktúry vystavenej žalobcom stanovil normohodinu práce vo výške 20,- EUR bez DPH, vychádzal z iného počtu hodín lakovania, odlišnej lakovacej konštanty a inej výšky náhradných dielov, nakoľko hodnotu náhradných dielov stanovenú žalobcom považoval za nepreukázanú. Namietol uplatňovaný úrok z omeškania, nakoľko má za to, že si splnil voči poškodenému všetky povinnosti, pretože poskytol plnenie, a zároveň uviedol, z akých dôvodov nebola uplatnená výška priznaná v plnom rozsahu. To, že žalobca sa nestotožňuje s takýmto odôvodnením, nemožno vykladať tak, že žalovaný si túto svoju povinnosť nespĺnil, a prijať záver, že sa tak žalovaný dostal do omeškania. Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp.zn. 3Cdo/145/2017.

3. Žalobca sa k odporu žalovaného vyjadril písomným podaním zo dňa 18.11.2020. K námietke žalovaného, že neboli dodržané ustanovenia § 132 Civilného sporového poriadku uviedol, že do žaloby uviedol všetky podstatné náležitosti a taktiež označil a predložil dôkazy na preukázanie ním tvrdených skutočností a taktiež jasne špecifikoval svoj žalobný návrh. Preto považuje argumentáciu žalovaného týkajúcu sa nedostatkov náležitostí podania za bezpredmetnú a právne irelevantnú. K námietke aktívnej

vecnej legitímácie žalovaného uviedol, že právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku, je teda škodová udalosť, na výšku škody, resp. jej rozsah, nemá vplyv skutočnosť, aký servis opravu vykonal, a či vôbec. Fakturácia predstavuje vyčíslenie nároku. Aj podľa ustálenej judikatúry súdov, keďže opravu realizoval autoservis, na preukázanie oprávnenosti poistného plnenia postačuje ako hodnoverný doklad faktúra o oprave vozidla. Konanie a tvrdenie žalovaného, podľa ktorého by poškodený musel v prípade opravy poškodeného motorového vozidla uhradiť náklady sám a až potom by bol oprávnený žiadať náhradu škody od poisťovne, je v rozpore s podstatou a zmyslom povinného zmluvného poistenia, ktoré má chrániť poškodeného. Poškodený nemôže doplacať na to resp. byť sankcionovaný za to, že mu niekto iný spôsobil škodu. Rozsah náhrady škody poskytnutý poškodenému by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na navrátenie poškodeného motorového vozidla do predošlého stavu. Nie je daný dôvod, aby časť nákladov neuhradených žalovaným musel znášať poškodený, ktorý nezavinil dopravnú nehodu a predmetnou opravou motorového vozidla sa len domáhal uvedenia motorového vozidla do stavu pred nehodou. Žalovaný uznal existenciu pohľadávky poškodeného, spočívajúcu v nákladoch za opravu motorového vozidla, keďže z fakturovanej sumy za opravu motorového vozidla plnil časť výšky škody. Vzhľadom na uvedené má za to, že žalovaný písomne uznal svoj dlh v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, čo do dôvodu voči žalobcovi, sporná ostala len výška. Žalovaný v oznámení o poistnom plnení uviedol dôvod vzniku dlhu - oprava motorového vozidla a vyjadril zároveň v akej výške dlh uznáva a taktiež vyjadril prísľub zaplatiť dlh priamo na účet žalobcu. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na početnú judikatúru krajského súdu v Košiciach: rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/75/2017 zo dňa 30.01.2018, sp. zn. 4Cob/60/2017 zo dňa 25.10.2017, sp. zn. 2Cob/136/2017 zo dňa 22.2.2018, kde v skutkovo a právne obdobných veciach súd rozhodol rovnako. Žalobca ďalej nesúhlasil s tvrdením žalovaného ohľadom absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok. Poukázal na podstatné náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávky v zmysle §524 Občianskeho zákonníka. Zmluva o postúpení pohľadávky medzi postupcom (poškodeným) a postupníkom (žalobcom) obsahuje jasné označenie účastníkov zmluvy a tiež identifikáciu postupovanej pohľadávky. Postupovaná pohľadávka je v predmetnej zmluve špecifikovaná čo do výšky (presné vyčíslenie krátenej sumy), ale aj čo do dôvodu vzniku (poistnej udalosti). V článku I zmluvy o postúpení pohľadávky označenom ako „Predmet zmluvy“, v bode 1 postupca jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyjadruje svoju vedomosť o tom, že voči žalovanému má pohľadávku vo výške 510,94 EUR, ktorá mu vznikla v dôsledku vzniku škodovej udalosti a s tým súvisiacej potreby opravy poškodeného motorového vozidla a neuhradenia nákladov za opravu poškodeného motorového vozidla žalovaným v plnej výške. V článku II. predmetnej zmluvy postupca jednoznačne prehlasuje, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna. Logickým výkladom, ak postupca prehlasuje, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna, musí mať vedomosť o tom, že táto pohľadávka je predmetom postúpenia a teda aj takto prejavuje svoju vôľu pohľadávku v konkrétnej výške, vzniknutú z konkrétneho dôvodu, postúpiť. Zmluva o postúpení pohľadávky z hľadiska platnosti ako právneho úkonu musí obsahovať generálne základné prvky, ktoré sú nevyhnutné pre platnosť každého právneho úkonu, v zmysle §34 a nasl. Občianskeho zákonníka v platnom znení. Samotný prejav vôle z hľadiska jeho náležitostí tak môže byť vyjadrený ako výslovne, tak aj konkludentne. Postupca v uvedenom prípade vyjadril svoju vôľu postúpiť pohľadávku na postupníka, a to vyjadrením súhlasu s výškou a špecifikáciou postupovanej pohľadávky. Taktiež v článku III predmetnej zmluvy v bode 4 zmluvné strany (teda postupca a postupník) vyhlasujú, že zmluva predstavuje ich skutočnú, slobodnú a vážnu vôľu a na znak súhlasu ju podpisujú. Aj na základe uvedeného možno jednoznačne konštatovať, že postupca prejavil svoju vôľu pohľadávku postúpiť. V súvislosti s posudzovaním náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávky poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 1. apríla 2015. Tiež poukázal na skutočnosť, že žalovanému ako dlžníkovi ani neprináleží namietat' neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Svoje tvrdenie podporil rozhodnutím Najvyššieho súdu ČR, sp. zn.: 31 Cdo 1328/2007. Ohľadom námietok žalovaného k neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok dal do pozornosti aj početnú judikatúru, a to rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach v konaniach pod sp.zn.: 3Cob/31/2018, 4Cob/60/2017, 4Cob/111/2018, 4Cob/31/2018, 2Cob/84/2018, 2Cob/75/2018, 4Cob/107/2018, ako aj v mnohých ďalších konaniach na Krajskom súde v Košiciach ako aj iných súdoch Slovenskej republiky. K poistnému plneniu uviedol, že žalovaný len poukázal vo vzťahu a k výške plnenia na rozdielne stanovenie normohodiny práce vo výške 20 EUR bez DPH, odlišne od faktúry vystavenej žalobcom, avšak bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia alebo poskytnutia dôkazu o správnosti postupu žalovaného. Svoje tvrdenia neoprel o žiadnu relevantnú

obranu, či použitie prostriedkov aktívnej procesnej obrany čo do podstaty krátenia nároku žalobcu. Žalobca za 1 normohodinu práce účtoval 23,00/25,00 €. Takto účtovaná suma práce je porovnateľná s inými autoservismi vykonávajúcimi opravu poškodených motorových vozidiel. Pre porovnanie uviedol ceny mechanických a lakovacích prác autoservisov v danom regióne: R. T., F.E..D., - 43,00 € bez DPH/ 51,60 € s Y., U. F. F.E..D.. - 40,00 € bez DPH mechanické práce, 37,00 € bez DPH/NH klampiarske a lakovacie práce. Žalovaný iba odkazuje na svoje oznámenia o poistnom plnení. Pričom samotné oznámenia sú nedôvodné, nezrozumiteľné a arbitrárne. Žalobca má za to, že žalovaný vo svojom odpore nijako nereagoval na skutočnosti uvedené žalobcom v návrhu na vydanie platobného rozkazu a neuviedol skutočnosti, ktoré by spochybnili žalobcom uplatnený nárok čo do základu aj výšky. Žalovaný takisto neuviedol žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by žalobca nemal právo na uplatnený nárok a ani neuplatnil prostriedky procesnej obrany včas. Práve naopak žalobca riadne preukázal svoj nárok s odkazom na dôkazy, ktoré predložil. K námietke žalovaného vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania uviedol, že žalobca nežiada o zaplatenie úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení za omeškanie žalovaného so splnením nepeňažnej povinnosti (ukončiť šetrenie poistnej udalosti v lehote stanovenej zákonom). Vychádzajúc zo znenia ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení tieto nevylučujú aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko postihujú inú nečinnosť poisťovateľa a včasné nesplnenie odlišných povinností, než ako vyplývajú z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca žalovanému riadne preukázal svoj nárok na náhradu škody predložením faktúry za opravu vozidla a žalovaný plniť tento preukázaný nárok odmietol bez toho, aby na to boli dané právne relevantné dôvody. Závery v Rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 nemožno aplikovať na predmetný prípad aj z toho dôvodu, že žalobca si neuplatnil úrok z omeškania podľa špeciálnej právnej normy - zákona o povinnom zmluvnom poistení. Z citovanej právnej vety v rozsudku Najvyššieho súdu SR zároveň vyplýva, že Najvyšší súd SR sa v predmetnom rozsudku vôbec nezaoberal skutočnosťou, či žalobca má alebo nemá nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti, ale vo svojich úvahách sa venuje len úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o zákona o povinnom zmluvnom poistení. Najvyšší súd SR teda nevylúčil aplikáciu úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v prípade omeškania s poskytnutím peňažného plnenia. Ak žalovaný, čo i len časť zo žalobcom uhradenej faktúry neuhradil, pričom v súdnom konaní sa preukáže nárok žalobcu na zaplatenie celej fakturovanej sumy, nie je dôvod na nepriznanie úrokov z omeškania, keďže je zrejmé, že žalovaný neplnil peňažné plnenie riadne a včas. Na podporu svojich tvrdení poukázal aj na judikatúru súdov, a to na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/335/2017 zo dňa 22.11.2018, ďalej aj na aktuálnu rozhodovaciu prax súdov v obdobných prípadoch, kde v zmysle uvedených judikátov vyplýva a je prezentovaný právny názor, v zmysle ktorého má žalobca v obdobných prípadoch nárok na úhradu úrokov z omeškania od 16. dňa po dni, ktorý je v oznámení žalovaného uvedený ako deň skončenia predmetnej škodovej udalosti, aj keď žalovaný ukončil šetrenie v zákonom stanovenej trojmesačnej lehote, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 4Cob/31/2018, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.06.2020 sp. zn.: 3Cob/48/2020.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a k žalobe pripojenými listinnými dôkazmi, Zmluvou o postúpení pohľadávky, faktúrou č. XXXXX, posudkom - kalkuláciou č. XXXXXXXXXXXX, oznámením o poistnom plnení zo dňa XX.XX.XXXX, tlačivom poisťovne Kooperativa o poistnej udalosti, platobným rozkazom sp. zn. 1Up/1910/2020, odporom žalovaného, vyjadrením žalobcu k odporu zo dňa 18.11.2020, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

5. Medzi U. Y., O.. XX.XX.XXXX ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola uzavretá dňa XX.XX.XXXX Zmluva o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky z postupcu na postupníka za podmienok stanovených touto zmluvou. Postupca prehlásil, že má voči dlžníkovi, a to poisťovni KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. pohľadávku z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX vo výške 510,94 €. V článku II. postupca prehlásil, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna.

6. Zo Záznamu o dopravnej nehode vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX došlo vo X. O. Z. k dopravnej nehode - škodovej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla Š. D. , W.: X., ktoré v čase dopravnej nehody patrilo U. Y., V. F. P. XXX.

7. Žalobca ako dodávateľ vystavil U. Y. ako odberateľovi faktúru č. XXXXX dňa XX.XX.XXXX, F. XX.XX.XXXX za opravu vozidla Š.M. D. N., X. podľa predloženej kalkulácie č. XXXXXXXXXXXX na sumu 2.059,26 €. Z fakturovanej sumy za náhradné diely a režijný materiál účtoval 897,90 €, za karosárske práce 177,10 € za vedľajšie náklady vrátane materiálu 16,20 €, za lakovnicke práce 220,70 € a za lakovnický materiál 404,15 €.

8. Z predloženej kalkulácie tiež vyplýva, že mzda za prácu bola účtovaná vo výške 23 €/hod. a za lakovanie 25 €/hod.

9. Podľa Oznámenia o poistnom plnení zo dňa XX.XX.XXXX žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa XX.XX.XXXX ukončili šetrenie poistnej udalosti. Súčasťou oznámenia bolo aj vyjadrenie likvidátora k osobitostiam likvidácie: „Náhradné diely priznané podľa obhliadky a kalkulácie F., Normohodina priznaná max. 20 € bez DPH, počet nh za lakovanie priz, podľa F. 6,7, lakovacia konštanta 100.“ Uviedol, že plnenie vo výške 1.458,32 € poukazuje na účet spoločnosti AUTOOPRAVY Geci Borov, s.r.o. Súčasťou oznámenia bola aj príloha, kde je uvedený výpočet výšky plnenia, z ktorého vyplýva, že rozdiel medzi faktúrou a kalkuláciou činí 510,94 €.

10. Z predloženej porovnania cenníkov lakovacích a mechanických prác pre daný typ motorového vozidla vyplýva, že podľa cenníka spoločnosti R. T., F..E..D.. predstavujú mechanické, elektrické, klampiarske a lakovnicke práce sumu 43 €/normohodinu bez DPH a 51,60 €/normohodinu s DPH, podľa cenníka spoločnosti U. F. F..E..D.. predstavujú mechanické práce 40 €/normohodinu bez DPH, klampiarske a lakovnicke práce 37 €/normohodinu bez DPH.

11. Na pojednávaní dňa 18.11.2021 právna zástupkyňa žalobcu poukázala na neunesenie dôkazného bremena žalovaného týkajúceho sa krátenia za normohodinu a ceny náhradných dielov. K namietaným úrokom z omeškania poukázala na rozsudok Krajského súdu v Košiciach 3Co/11/2021, kde sa súd vysporiadal s úrokmi z omeškania a uvádza, že rozhodnutie Najvyššieho súdu 1Cdo/212/2017, ktoré aj uvádza žalovaný vo svojom odpore, bolo zrušené nálezom ústavného súdu zo dňa 14.10.2021 z dôvodu, že uvedeným rozsudkom bolo porušené základné právo sťažovateľa.

12. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla účinného v čase vzniku škodovej udalosti (ďalej len „zákona č. 381/2001 Z.z.“) náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok.

13. V zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

14. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
- d) ušlého zisku.

15. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody

preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

17. Podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

18. Podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

19. Podľa § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu vzniku poistnej udalosti (ďalej len „Občiansky zákonník“) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

20. V zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

21. Podľa ust. § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. V zmysle ust. § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

23. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka poistnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

24. Podľa § 799 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené. Kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti. Ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Poisťiteľ nie je oprávnený počas trvania poistnej zmluvy plnenie z poistnej zmluvy znížiť z dôvodu, že poistné nebolo riadne a včas zaplatené.

25. V zmysle § 823 Občianskeho zákonníka náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

26. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

27. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Podľa § 132 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

30. Žalovaný namietal, že návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu nemá všetky náležitosti podľa ust. § 132 CSP.

31. K predmetnej námietke žalovaného je potrebné uviesť, že žaloba žalobcu spĺňa kritéria v zmysle citovaných procesných ustanovení, pričom súdu je z opísaných rozhodných skutočností zrejmé, čoho sa žalobca domáha a na základe akého právneho titulu. Žalobca sa domáha zaplatenia istiny titulom neuhradenia celej vzniknutej škody jeho právneho predchodcovi (poškodenému), ktorá vznikla v dôsledku dopravnej nehody na motorovom vozidle, ktoré v tom čase patrilo právneho predchodcovi žalobcu (poškodenému) U. Y.É.. Škoda na motorovom vozidle bola spôsobená poistencom žalovaného. Žalovaný o škodovej udalosti mal vedomosť, nakoľko túto zaregistroval ako poistnú udalosť pod č. XXXXXXXXXXXX a zároveň po uplatnení nároku na náhradu škody poškodeným, tomuto z väčšej časti aj uhradil uplatnený nárok. Žalovaný teda poskytol poškodenému časť poistného plnenia, čím uhradil sčasti škodu, ktorá vznikla v dôsledku vzniknutej škodovej udalosti opísanej v žalobe. Žalovaný tak uznal nárok žalobcu, resp. poškodeného na náhradu škody čo do základu, pričom sporným medzi účastníkmi právneho vzťahu ostal iba rozsah náhrady škody.

32. Predmet konania (resp. obsah žaloby) nie je tvorený výlučne žalobným návrhom (petitum), ale aj rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami - opísaním skutkového deja (causa petendi). Na základe žalobného návrhu a opísania skutkového deja možno individualizovať predmet konania. Súd je viazaný petitom žaloby po obsahovej stránke a tento petit je potrebné vykladať v súvislosti so skutkovými tvrdeniami žalobcu v spore. Súd má skúmať celý obsah podanej žaloby, nielen samotný žalobný návrh (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25. novembra 2020, sp. zn. 7Cdo/268/2019).

33. Súd mal za preukázané, že žalobca dostatočne opísal rozhodujúce skutočnosti potrebné na ustálenie predmetu sporu, ktorými sledoval preukázanie svojho nároku, zreteľne označil a predložil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a taktiež jasne špecifikoval svoj žalobný návrh.

34. Žalovaný namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu s poukazom na neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX uzavretej medzi poškodeným U.O. Y. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom.

35. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že predmetom zmluvy je postúpenie pohľadávky z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX voči dlžníkovi KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. vo výške 510,94 €. V článku II. postupca prehlásil, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna.

36. Z obsahu Zmluvy o postúpení časti pohľadávky súd zistil, že má všetky náležitosti stanovené právnymi predpismi, je určitá a zrozumiteľná. Účastníci zmluvy sú riadne označení, postúpená pohľadávka je jednoznačne identifikovateľná, výška postúpenej pohľadávky je v zmluve uvedená a zároveň je označený dlžník. Predmet zmluvy je riadne uvedený a určený, pričom je zrejmé, že sa jedná o postúpenie pohľadávky. Z obsahu zmluvy jednoznačne vyplýva prejav vôle zmluvných strán. Vo vzťahu k posudzovaniu platnosti alebo neplatnosti právnych úkonov je potrebné poukázať na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 1. apríla 2015, podľa ktorého sa má preferovať výklad v prospech platnosti právnych úkonov. Predmetná zmluva o postúpení pohľadávky, vzhľadom na vyššie uvedené spĺňa a obsahuje všetky obligatórne náležitosti stanovené zákonom.

37. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky jednoznačne vyplýva, že postupca postúpil na žalobcu ako postupníka nezaplatenú časť pohľadávky, ktorú má voči žalovanému ako rozdiel medzi reálnou škodou

a škodou zaplatenou dlžníkom (poisťovňou). Jednalo sa o časť škody, ktorá vznikla poškodenému momentom vzniku škodovej udalosti, uplatnenou a preukazovanou žalovanému prostredníctvom faktúry.

38. Poškodený bol veriteľom majúcim pohľadávku voči žalovanému z titulu škodovej udalosti spočívajúcu v náhrade vzniknutej škody, ktorú postúpil na žalobcu. Preto námietka žalobcu, že medzi poškodeným a žalobcom na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu „záväzku“ poškodeného, nie je dôvodná. Už momentom vzniku škody mal totiž poškodený pohľadávku voči žalovanému, ktorú platne postúpil na žalobcu, pričom pre platné postúpenie pohľadávky na žalobcu sa nevyžadovalo, aby poškodený uhradil náklady za opravu vozidla (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Cob/112/2020 zo dňa 24.11.2020 pri obdobnom posúdení platnosti zmluvy postúpení medzi poškodeným ako postupcom a autoservisom ako postupníkom).

39. Škoda vznikla poškodenému momentom vzniku škodovej udalosti, pričom faktúra slúži len na preukázanie výšky škody, nie však na preukázanie vzniku samotnej škody, na reparáciu ktorej má žalobca, resp. jeho právny predchodca nárok a ktorej vznik nie je v zmysle vyššie uvedenej súvislosti potrebné preukazovať inak. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody.

40. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poškodený má priamy nárok voči zodpovednostnému poisťovateľovi. Poisťovateľ, ktorý poisťuje poistné riziko zodpovednosti za škodu, má v prvom rade povinnosť voči poistenému (škodcovi) nahradiť zaňho poškodenému škodu. Táto povinnosť vyplýva poisťovateľovi na základe poistnej zmluvy. Nárok poškodeného na plnenie voči škodcovi nie je zmluvným národom, ale národom z protiprávneho konania vznikajúceho zo zákona.

41. Žalobca nemohol faktúru vystaviť priamo žalovanému, nakoľko nebol s ním v žiadnom právnom vzťahu. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok jednoznačne vyplýva, že postupca postúpil na žalobcu ako postupníka nezaplatenú časť pohľadávky, ktorú má voči žalovanému. Jednalo sa o časť škody, ktorá vznikla poškodenému momentom vzniku škodovej udalosti. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd za potvrdené, že žalobca je v konaní aktívne legítimovaný.

42. Žalobca ako právny nástupca poškodeného má v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. priamy nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla pri škodovej udalosti zo dňa XX.XX.XXXX proti poisťovateľovi a bol povinný tento nárok preukázať.

43. V konaní nebolo sporné, že dňa XX.XX.XXXX došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Š. D., W.: X., ktoré v čase dopravnej nehody patrilo U. Y., bytom F. P. XXX. Pri dopravnej nehode došlo k poškodeniu zadného nárazníka, zadného pravého svetla a zadného nárazníka a kapoty. Vyššie uvedené vyplynulo z tlačiva - záznamu o dopravnej nehode a následne aj z predloženého posudku / kalkulácie č. XXXXXXXXXXXX.

44. Právnomu predchodcovi žalobcu vznikla pri tejto škodovej udalosti škoda, rozsah ktorej preukázal v súdnom konaní predložením faktúry č. XXXXX a k faktúre priloženej kalkulácie, ktorou bola právnomu predchodcovi žalobcu U. Y. za opravu vozidla Š.M. D., W.: X. účtovaná suma 2.059,26 €.

45. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa XX.XX.XXXX je zrejmé, že žalovaný plnil za svojho poistenca, s ktorým mal v danom čase uzavretú poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX viažucu sa na motorové vozidlo F. W.: X. a poškodenému vyplatil sumu 1.548,32 €. Súčasťou oznámenia je vyjadrenie likvidátora k osobitostiam likvidácie, kde sa uvádza, že náhradné diely sú priznané podľa obhliadky a kalkulácie F.. Normohodina bola priznaná maximálne vo výške 20 € bez DPH. V prílohe k Oznámeniu o poistnom plnení je uvedený výpočet výšky plnenia ako rozdiel medzi faktúrou (sumou 2.059,26 €) a kalkuláciou (-510,94 €), pričom spolu priznané poistné plnenie predstavovalo 1.548,32 €.

46. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním dôkazným, čo znamená, že stranu sporu v konaní zaťažuje povinnosť tvrdenia a povinnosť na preukázanie svojich tvrdení predložiť dôkazy osvedčujúce ich pravdivosť. V sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy

hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Strany sporu majú procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas. Z vyjadrenia žalovaného v odpore proti platobnému rozkazu nevyplýva, že by relevantným spôsobom poprel skutočnosti tvrdené žalobcom k ním uplatnenej výške nároku na náhradu škody a teda ku skutočnostiam, ktoré vyplývajú z predloženej faktúry č. XXXXX a tiež to, že súdu nepredložil žiadne skutkové tvrdenia ku skutočnosti, prečo ním vykonané krátenie uplatneného nároku malo byť oprávnené. Nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce oprávnenosť krátenia uplatneného nároku žalobcu na náhradu škody.

47. Žalovaný súdu žiadnym spôsobom nepreukázal ako dospel k ním uvádzanej výške primeraných nákladov na opravu vozidla, ako ani k uvádzanej sume za normohodinu práce 20 €. Žalobca naopak predložil cenníky iných spoločností, z ktorých je zrejmé, že ním účtovaná normohodina práce v sume 23 €/ 25 € je zjavne primeraná, porovnateľná s inými autoservismi, dokonca sa javí výhodnejšia.

48. Vysvetlenie krátenia uplatneného nároku na náhradu škody zo strany žalovaného nie je dostatočne zrozumiteľné, ako ani odôvodnené. Pokiaľ žalovaný výšku škody spochybnil, bolo v jeho záujme navrhnúť v tomto smere vykonanie adekvátneho dôkazu.

49. Obranu žalovaného tak súd vyhodnotil ako nedôvodnú a nedostatočne preukázanú a jednoznačne nespôsobilú relevantne spochybniť nárok žalobcu. Ak žalovaný tvrdil inú výšku škody, ako vyplynula zo žalobcom predložených listinných dôkazov, dôkazné bremeno preukázania tejto skutočnosti bolo práve na žalovanom. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení nenavrhol ani nepredložil žiaden ďalší dôkaz.

50. Pokiaľ ide o spochybnenie výšky škody na základe posúdenia spoločnosti F., F.E..D., ide o dcérsku spoločnosť žalovaného (jedným zo spoločníkov tejto obchodnej spoločnosti je žalovaný). Nejedná sa tak o nezávislé posúdenie poisťovne na úrovni znaleckého posúdenia.

51. Ako vyplýva aj z verejne dostupných už právoplatne skončených vecí riešených všeobecnými súdmi, kde svoje stanovisko v obdobných prípadoch uvedená spoločnosť poskytovala, v mnohých prípadoch sa toto odlišovalo od znaleckých posudkov podaných vo veci, kedy pri vyslovení technickej nemožnosti vzniku škody boli práve závery podaných znaleckých posudkov opačné (porovnaj napríklad rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 15C/29/2014 z 9.1.2019, Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 19C/17/2016 z 19.10.2018)

52. Z listinných dôkazov predložených žalobcom jednoznačne vyplýva vyúčtovanie nákladov za opravu poškodeného motorového vozidla. Vzhľadom na vyššie uvedené súd mal nárok žalobcu na náhradu škody v celom rozsahu za preukázaný, preto mu priznal uplatnenú sumu 510,94 €.

53. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas t.j., neposkytne poisťné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom (otázka splatnosti poisťného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.), dostáva sa do omeškania, čo znamená nárok popri poisťnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

54. Súd v súvislosti s námietkou žalovaného ohľadom uplatneného úroku z omeškania poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14.07.2021, sp. zn. 9Co/118/2020, v ktorom Krajský súd v Košiciach vyslovil, že povinnosť platiť úroky z omeškania, ktorá je upravená v § 11 ods. 8 cit. zák. je síce na mieste, ale toto ustanovenie zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinností podľa ods. 6 tohto zák. ust. (nepeňažné plnenie), t.j., sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťovne, avšak nezbavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a to i v prípade, ak poisťovňa svoje povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 splnila včas t.j., skončila prešetrenie poisťovne alebo poskytla poškodenému písomné vysvetlenie o odmietnutí poisťného plnenia. Odvolací súd zastáva názor, že práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti poskytnúť poisťné plnenie. Žalovaná ako poisťovňa má nielen nepeňažnú povinnosť posúdiť nárok poškodeného (vykonať riadne šetrenie) v trojmesačnej lehote od oznámenia škodovej udalosti a v tejto lehote aj skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jej povinnosti, ktorej nesplnenie je sankcionované úrokmi z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona č.

381/2001 Z. z., ale má aj (peňažnú) povinnosť na plnenie poškodenému. Pri výklade ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. v znení novely vykonanej zákonom č. 430/2003 Z.z. účinným od 1.11.2003 nie je možné opomenúť tú skutočnosť, že novelizácia zákona č. 381/2001 Z.z. vychádza primárne z právnych predpisov Európskej únie a zákon priamo odkazuje (bod 5 prílohy zákona) na Smernicu 2000/26/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení Smerníc Rady č. 73/239/EHS a 88/357/EHS (tzv. štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel). Podľa úpravy v bode 19 Preambuly citovanej smernice „okrem týchto sankcií je vhodné zaviesť povinnosť platenia úrokov z výšky náhrady stanovenej poisťovňou alebo súdom poškodenej osobe, ak sa plnenie nerealizovalo v zmienenej predpísanej lehote; ak má členský štát platné vnútroštátne predpisy, ktoré obsahujú požiadavku platenia úroku z omeškania, toto ustanovenie sa môže vykonať odkazom na tieto predpisy“. Vnútroštátne právne predpisy je potrebné vykladať s prihliadnutím na účel noriem únieového práva prenesený do vnútroštátneho práva, preto súd aj pri interpretácii dotknutých zákonných ustanovení vo vzťahu k úrokom z omeškania v režime zákona č. 381/2001 Z.z., sa má usilovať v najvyššej možnej miere o taký výklad, ktorý je v súlade so zmyslom a cieľom predpokladaným citovanou smernicou. Podľa názoru odvolacieho súdu pri reštriktívnom výklade zákona č. 381/2001 Z.z., ak zákon by mal sankcionovať úrokmi z omeškania výlučne nesplnenie peňažnej povinnosti poisťovateľa, účel smernice a požiadavka eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva, nie sú naplnené. Je teda potrebné zvoliť taký výklad, ktorý umožní sankcionovať poisťovateľa úrokmi z omeškania nielen pre nesplnenie povinností uložených mu v súvislosti so šetrením poisťnej udalosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 písm. a), b) zákona č. 381/2001 Z.z., ale i pre nesplnenie nadväzujúcej (peňažnej) povinnosti poisťovateľa po skončení vyšetrovania poisťnej udalosti plniť poisťné plnenie v zákonnej lehote (ustanovenej v ust. § 11 ods. 7 zákona) v prípade opodstatnených a riadne preukázaných nárokov na náhradu škody. Toto vnútroštátne právo umožňuje. Ust. § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. totiž odkazuje okrem iného aj na použitie Občianskeho zákonníka, pokiaľ to samotný zákon č. 381/2001 Z.z. nevylučuje. Nie je teda žiadna prekážka (zákon č. 381/2001 Z.z. to nevylučuje) aplikovať v prípade omeškania poisťovateľa s peňažným plnením ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2011 Z. z. sa ako lex specialis uplatní len v prípade osobitného typu omeškania, a to omeškania so splnením povinností upravených v ust. § 11 ods. 6 tohto zákona. Takýto výklad je plne v súlade s účelom citovanej smernice. Nesprávnym výkladom by totiž bolo možné dospieť k absurdným záverom, že poisťovateľ by uvedením akéhokoľvek dôvodu (nejasného, neurčitého aj absurdného či protiprávneho) a jeho oznámením poškodenému podľa ust. § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. mohol týmto spôsobom odmietnuť a zdržiavať plnenie v prípade riadne preukázaných nárokov na náhradu škody poškodeným, ako je tomu aj v posudzovanom prípade, a vyhýbať sa tak plneniu svojej základnej povinnosti (koncipovanej v § ust. 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z.) poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, a to bez akýchkoľvek právnych následkov a sankcionovateľnosti tohto konania. Odvolací súd považuje za dôležité v tejto súvislosti pripomenúť, že základným účelom a zmyslom zákona č. 381/2001 Z.z. je okrem iného včasné poskytnutie spravodlivej náhrady škody spôsobenej osobám poškodeným prevádzkou motorových vozidiel a posilnenie zodpovednosti poisťovateľa za poskytnutie plnenia v prípade riadne preukázaného nároku na náhradu škody.

55. Súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.10.2021, sp. zn. III. ÚS 215/2020, z ktorého vyplýva nasledovný záver: Poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. S tým úzko súvisí aj potreba zamyslieť (a neustále sa zamýšľať) nad dôsledkami, dopadmi (akéhokoľvek) výkladu, ktorý prijíma všeobecný súd. Pokiaľ by skutočne poisťiteľ (terminológia Občianskeho zákonníka) či poisťovateľ (terminológia zákona o PZP) prakticky nemal poskytnúť aj úroky z omeškania skôr ako po uplynutí 15 dní od právoplatnosti rozsudku (keď by sa zjavne vyžadovalo iniciovanie ďalšieho súdneho konania, čo sa nejaví ako práve efektívne), potom sa poisťiteľovi jednoducho oplatí viac súdiť sa a odkladať okamih jeho plnenia (keď pri pokračujúcej devalvácii hodnota peňazí neustále klesá). Účelom zákona o PZP je však zlepšiť postavenie poškodeného - veď aj na ten účel zákonodarca vykreditoval osobitný priamy žalovateľný nárok poškodeného voči poisťiteľovi (bez potreby žalovať aj škodcu). Toho si je vedomý aj krajský súd, ktorý si uvedomuje, že je povinnosťou poisťiteľa prešetriť poisťnú udalosť a poskytnúť plnenie. Výklad prijatý krajským súdom, ktorý v podstate vylučuje poskytnutie poisťného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody, sa tak dostáva do ostrého konfliktu s

racionálnym účelom právnej úpravy. Treba pripomenúť, že právna úprava v uvedenej oblasti vychádza zo smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2000/26/ES o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení smerníc Rady č. 73/239/EHS a č. 88/357/EHS (štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel), ktorá bola následne nahradená smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti (kodifikované znenie). Túto okolnosť dovolací súd nijako nezohľadnil a právnu úpravu ani nemal ambíciu vyložiť vo svetle príslušného eurokonformného výkladu (čo je jeho povinnosťou bez ohľadu na to, že sa toho dovolateľ prípadne výslovne nedomáhal). Takýto postup je neakceptovateľný, pretože všeobecné súdy sú zároveň súdmi Európskej únie, ktoré sú povinné aplikovať únieové právo (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-106/77 vo veci F.). V súlade s tým potom konsolidovaná smernica v čl. 22 vyžaduje, aby štáty zaviedli povinnosť poisťovne alebo jej likvidačného zástupcu do troch mesiacov reagovať na žiadosť poškodeného o náhradu škody, ktorá má byť podporená primeranými, účinnými a systematickými finančnými alebo inými rovnocennými správnyimi sankciami. Zároveň smernica výslovne vyžaduje, aby sa zabezpečilo, že poškodenej osobe budú vyplatené aj úroky. Európsky zákonodarca chcel dosiahnuť zefektívnenie vyplácania poistného plnenia poškodeným tým, že sa má poisťiteľom uložiť povinnosť včas realizovať príslušné šetrenie, a v prípade, že sa zistí jeho opodstatnenie, poskytnúť poistné plnenie, keďže nereagovanie na žiadosť poškodeného o náhradu škody má byť primerane, účinne a systematicky sankcionované a nad rámec štandardného poistného plnenia sa má v prípade porušenia tejto povinnosti dostať poškodenej osobe aj osobitných úrokov.

56. S poukazom na vyššie uvedené súd priznal žalobcovi uplatnený nárok na úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to vo výške 5 % ročne (5 % + 0,0 % - úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu), a to zo sumy 510,94 € od 27.11.2019 do zaplatenia. Žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa XX.XX.XXXX a do 15 dní od ukončenia poistnej udalosti bol v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. poskytnúť poškodenému uplatnený nárok. Žalovaný sa tak dostal do omeškania po uplynutí 15 dní od ukončenia šetrenia poistnej udalosti.

57. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

58. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

59. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

60. Keďže žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, súd mu priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. O konkrétnej výške trov konania bude rozhodnuté, v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.